

**מנהיגי חינוך יקרים,**

אנו ניצבים בערב ר"ה תשפ"א, בו חל ר"ה בשבת. **כל שבת משפיעה על השבוע שאחריה וממנה מתברכים כל ימות השבוע ראש השנה הוא יום שמשפיע על כל השנה כולה, הוא איננו רק היום המתחיל את השנה אלא הוא הראש שממנו מושפעת כל השנה.** כשחל ר"ה בשבת חכמים בטלו מצות תקיעת שופר כדי שלא יקרה ובטעות יטלטל מישהו את השופר ברשות הרבים כדי שילמדוהו לתקוע ונמצא מחלל שבת.

בשנה כזאת לכאורה אנו מפסידים וחסרים את כל המעלה והכוח של תקיעת שופר הפועל לעורר אותנו לתשובה, וכן מפסידים את סגולת קול השופר לגרום מניעת קיטרוג השטן, ואת הזכות ושהקב"ה ישב על כסא רחמים בשעת הדין.

מובא בגמ' ראש השנה דף טז ע"ב: "ואמר רבי יצחק: כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה - מריעין לה בסופה. מאי טעמא - דלא איערבב שטן". כלומר שסגולת השופר פועלת ונצרכת ומשפיעה על גזר דינו ולכן כשלא תוקעים אפילו מתוך אונס עדיין חסרונו של השופר ניכר וכל השנה שבפתח בסכנה של גזר דין קשה. אלא שהתוספות במקום מביא מבעל הלכות גדולות שלא נאמר כלל זה אלא כאשר נמנעו מתקיעת שופר מחמת כל אונס שהוא אך לא כשחל ר"ה בשבת. גזירתם של חכמים הגורמת לנו שלא נתקע מקובלת בשמים, **וכנראה שבשנה כזו ניתן להשיג את מעלת השופר גם בלעדיו.**

בחסידות מדברים במעלת שנה שחל ר"ה בשבת. בשם רבי אלימלך מליזנסק מובא שבשבת מקבל כל אדם נשמה יתירה, ביו"ט נפש יתירה, ובראש חודש רוח יתירה. בשנה כזו שמצטרפים כל אלו ביום אחד ומתוך כך **אנו זוכים לעת רצון מיוחדת.** בשפת אמת ביאר שמשמעות "אשרי העם יודעי תרועה" הכוונה שידועים לעורר רצונו של הקב"ה שהוא רחמים. בשנה רגילה עושים זאת בתקיעה היוצאת מפנימיות האדם ונפשו, וכשחל ר"ה בשבת שהוא יומה של הנשמה, **אמירתנו בפה מספיקה ומעוררת את רצון ה' לדוננו ברחמים.**

בעל ה**נתיבות שלום** מוסיף ומבאר שהשופר פועל בשני מישורים: ביטול הקיטרוגים והמלכת הקב"ה. בשבת כל הדינים והקיטרוגים מסולקים ואין צורך בשופר, וההמלכה מתבצעת באמירת פסוקי מלכיות זכרונות ושופרות. ודי בכך כי בשבת המחשבה והדיבור פועלים כמו מעשה, ואדרבא כח פעולתנו רב יותר מכל שנה כי השופר מעורר יראה ובשבת מידתה אהבה וההמלכה נעשית משילוב יראה ואהבה כאחד.

השנה מיוחד ר"ה גם בכך שחל בתוך ימים של מגיפה שאנו מתמודדים מולה והזעקה "מנע מגיפה מנחלתך" בוקעת בטבעיות מכל לב. הדבר משפיע על יכולת ההתכנסות והתפילות שנעשות מתוך הגבלות. נראה שעל כגון זה נאמר בגמ' שהובאה לעיל מאמר נוסף של ר' יצחק: "כל שנה שרשה בתחלתה מתעשרת בסופה, שנאמר מרשית השנה - מרשית כתיב, ועד אחרית - סופה שיש לה אחרית". מבאר התוס' במקום "שמתוך שישראלים רשים, לבם נשבר ומרחמים עליהם מן השמים". ההרגשה של "כדלים וכרשים דפקנו דלתיך" שאנו יודעים את אפסותנו מול רבש"ע שהכל מידו, פועלת בשמים גדלות ונצורות ומאפשרת רחמים ואהבה בדין שישפיעו טובה לכל השנה. נוסיף לימוד זכות של סגורם של ישראל רבי לוי יצחק מברדיטשב שטען שבר"ה שחל בשבת הקב"ה איננו יכול לכתוב גזר דין לרעה, **ורק לכתבנו לטובה נחשב פיקוח נפש המתיר לכתוב זאת בשבת.**

**ובימים אלו ממש, שנגזרה עלינו משמים גזירת בידוד והסתגרות, נתחזק בליבנו באמונה בכח אחדותינו. התנאי של הצלחת המלכת ה' בעולם היא האחדות כמו שכתוב (דברים לג,ה) ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם ופרש רש"י בהתאסף - בהתאסף יחד באגודה אחת ושלוש ביניהם הוא מלכם, ולא כשיש מחלוקת ביניהם. וכשנזכה לצאת מהסגר גם נבטא את האחדות בדיבור ובמעשה.**

נקוה שנזכה להתעורר לתשובה שלמה ולהתפלל מעומק הלב כרש שליבו נשבר ובזכות זאת יתקבלו תפילותינו ונכתב כולנו לשנה בריאה, טובה ומתוקה. כתיבה וחתימה טובה לכם ולכל בני ביתכם.

**שושנה נגר**